

بازي آمريکا، دسيسه انگليس، جنايت پاکستان و وطنفروشي طالبان

معاون رئيس جمهور ايالات متحده که سفر خود به جاپان و استرالیا را به پايان برده بود در اقدامی ناگهانی و برنامهریزی نشده وارد پاکستان شد. دیک چنی هدف خود از این سفر را تحت فشار قرار دادن پرویز مشرف برای مبارزه با اعضای طالبان در این کشور خواند. دیک چنی در حالی وارد پاکستان شد که پیش از وی وزیر امور خارجه متحده و جرج بوش نیز پیامهای تهدیدآمیز خود را راهی اسلامآباد کرده بودند. دیک چنی در کاخ ریاست جمهوری اسلامآباد با پرویز مشرف دیدار کرد. ایالات متحده تعداد نیروهای خود در افغانستان را به منظور مبارزه با افزایش حملات نیروهای طالبان و القاعده افزایش داده و این در حالی است که سربازان ناتو نیز همزمان با نزدیک شدن به فصل بهار درآماده باش کامل به سر می‌برند، ایالات متحده و ناتو سخت‌ترین سال خود را از زمان حمله به افغانستان در سال ۲۰۰۱، در دوازده ماه گذشته تجربه کردند.

به گفته یک منبع نزدیک به دیک چنی، وی بلافاصله پس از رسیدن به فرودگاه اسلامآباد بی‌اندک وقفه‌ای راهی کاخ مشرف در جنوب پایتخت شد. به نظر می‌رسد اوضاع افغانستان و تلاش برای برقراری ثبات سیاسی و امنیتی در خاورمیانه محور سخنان چنی و مشرف خواهد بود. چنی درحالی وارد پاکستان شد که مشرف با وزیر امور خارجه انگلستان مارگارت بکت نیز دیدار کرد. پاکستان از متحدان اصلی ایالات متحده در مبارزه با تروریسم است. این در حالی است که از زمانی حمله آمریکا و متحدانش به افغانستان کاخ سفید مقام‌های پاکستان را برای مبارزه با باز ماندگان طالبان و القاعده تحت فشار قرار داده است.

کاخ سفید نیز بار دیگر دولت پرویز مشرف را برای مبارزه با القاعده و طالبان در مرزهای مشترک این کشور با افغانستان تحت فشار قرار داد. این در حالی است که بوش اخیراً اعلام کرده بود که مرز مشترک میان افغانستان و پاکستان بسیار پنهان است. کاخ سفید در شرایطی مشرف را تحت فشار قرار داده است که نگرانی از افزایش حملات تروریستی طالبان با نزدیک شدن به فصل بهار در دولت بوش و کنگره افزایش یافته است. وزیر امور خارجه ایالات متحده در اظهارات تند اعلام کرد که دولت بوش نگران بازگشت القاعده به ساختار دولت است. رایس در گفت‌وگو با ای‌بی‌سی گفت: هیچ شکی وجود ندارد که القاعده تمام تلاش خود را برای بازگشت به ساختار سیاسی افغانستان آغاز کرده است. اما ما باید سریع‌تر عمل کنیم. به همین دلیل کاخ سفید خواهان همکاری همه جانبه با افغانستان و پاکستان است. سرویس‌های اطلاعات ما در سرتاسر جهان تلاش خود را برای انهدام کامل القاعده به کار گرفته است. مرز افغانستان با پاکستان از مدت‌ها پیش به گفته مقام‌های امریکایی محل اختفای رهبر القاعده اسامه بن‌لادن و دستیار وی ایمن الظواهری است.

رایس با اشاره به مشکلات سیاسی در پاکستان اعلام کرد که مشرف خود قربانی حملات القاعده بوده و به همین دلیل باید با بازماندگان القاعده و طالبان مبارزه کند. وزیر امور خارجه ایالات متحده در این خصوص گفت: رهبری پاکستان به خوبی بر این امر واقف است که نیروهای القاعده از بی‌ثبات کردن پاکستان سود می‌برند. افغانستان مملو از هرج و مرج سیاسی و بی‌ثبات مکان مناسبی برای عملیات‌های تروریستی طالبان خواهد بود. پیش از دیک چنی، وزیر دفاع جدید آمریکا روبرت گیتس نیز در اواخر ماه گذشته میلادی با مسافرت به پاکستان با پرویز مشرف در

خصوص وجود تروریست‌ها در مرز پاکستان و افغانستان گفت‌وگو کرده بود. در این میان پرویز مشرف بارها بالحنی قاطع و خشمگین این قبیل ادعاها را رد کرده است.

جرج دبلیو بوش نیز به عنوان آخرین اهرم تهدیدکننده دولت اعلام کرد که کنگره جدید آمریکا که در حال حاضر در اختیار دموکرات‌های آمریکایی است می‌تواند کمک‌های مالی آمریکا به پاکستان را قطع کند. نیویورک تایمز با اعلام این خبر نوشت که تنها راه برای متقاعد کردن دموکرات‌ها تلاش بیشتر دولت پاکستان در خنثی کردن عملیات طالبان و القاعده است. بوش در آخرین هشدارها اعلام کرد که پرویز مشرف اندک توجهی به تعهد داده شده به بوش در ماه سپتامبر ندارد. در این تاریخ مشرف متعهد شده بود که تمام تلاش خود را برای مبارزه با شبه نظامیان طالبان و القاعده به کار بگیرد. دولت پاکستان تاکنون بارها اعلام کرده که تمام تلاش خود را برای انهدام شبکه‌های تروریستی به کار گرفته است. این در حالی است که آمار رسمی حاکی از افزایش حملات تروریستی در یک سال گذشته است. یک منبع نزدیک به بوش که خواست نامش فاش نشود در این باره گفت: موقعیت پاکستان در کنگره خطرناک است. مجلس نمایندگان ایالات متحده اخیراً لایحه‌ای را در دستور کار خود قرار داده است که براساس آن از رئیس‌جمهور در خواست شده که میزان تلاش پاکستان برای مبارزه با تروریست‌ها را مورد بررسی قرار دهد. پاکستان سالانه مبلغ ۸۵۰ میلیون دلار در رقابت کمک‌های نظامی و اقتصادی از ایالات متحده دریافت می‌کند.

نشریه اوتیزس در مطلبی زیر عنوانی، مشرف تحت فشار کانگرس آمریکا بخاطر القاعده نوشته است: اعضای مجلس سنای آمریکا روز پنجشنبه از رئیس‌جمهور بوش خواستند که اگر مشرف نمیتواند به تنهایی اقدام نماید، باید آمریکا علیه کمپ‌های القاعده در پاکستان از اقدام نظامی استفاده کند. اعضای حزب دموکرات و جمهوری خواهان از مقامات وزارت دفاع آمریکا "خواستند تا معلوم نماید که آیا قوانین بین‌المللی به نیروهای آمریکایی مستقر در افغانستان اجازه میدهد که مناطق قبایلی پاکستان را که شبکه القاعده به قول مقامات استخباراتی در آن دوباره زنده شده است، مورد حمله قرار دهند. سناتور چیف سیشن پیشنهاد کرد که ایالات متحده آمریکا از عین اسناد قانونی ای که به اساس آن رژیم طالبان در افغانستان را در سال ۲۰۰۱ مورد حمله قرارداد، برای محو پایگاه‌های القاعده نیز استفاده کند.

سیشن از معین وزارت دفاع آمریکا خواست تا به پاکستان بگوید که شمایا از این گروه‌ها حمایت میکنید و یاهم نمیخواهید کشور تانرا تحت کنترل داشته باشید. هیچ کدام از این دوبه ماقابل قبول نیست، مابیش از این دیگر حوصله کرده نمیتوانیم. سایر اعضای کانگرس بشمول ایفن بی نماینده ایالت اندیانا با گفته‌های سیشن موافق بودند. ایفن گفت، مقامات پاکستان اکنون اقدام کند، و رنه ما اقدام خواهیم کرد. دیک چینی معاون رئیس‌جمهور آمریکا به مشرف تاکید کرد که در مقابل القاعده اقدام نماید و جلو سرازیر شدن طالبانی را بگیرد که برای حمله بهاری وارد افغانستان میشوند. لیفین سناتور از ایالت میسگی که ریاست یک کمیسیون مجلس سنا را نیز بعهده دارد از بورد اعضای کانگرس خواست تا وزارت‌های خارجه و دفاع پاسخ دهند که ایانپروهای آمریکایی و ناتو میتوانند کمپ‌های آموزشی القاعده در پاکستان را مورد هدف قرار دهند، چون قرار اطلاعات، حملات علیه افغانستان در این کمپ‌ها طرح ریزی میشوند. او می‌افزاید، این موضوع خیلی مهم است و ما در زمینه پاسخ واضح میخواهیم.

همچنان مسافرت غیر مترقبه و اعلام نشده دیک چینی معاون رئیس‌جمهور آمریکا به افغانستان، به خصوص پس از انفجار تروریستی ای که در بگرام رخ داد و موجب کشته شدن حداقل هژده تن و زخمی شدن تعداد دیگری شد. مورد تفسیر و تبصره‌های زیادی قرار گرفت و توجهات زیادی را جلب نمود. البته غیر مترقبه بودن و قبلاً اعلان نشدن این سفر بنا بر دلایل امنیتی، تا حد زیادی موجه است، زیرا اوضاع امنیتی غیر قابل اعتماد و کنترل در افغانستان و فعال بودن عوامل عمده ترور و نا امنی در پاکستان رعایت هر احتیاطی را ضروری می‌سازد. از همین رو گفته می‌شود که حتی در اسلام‌آباد نیز کسی از مسافرت چینی به افغانستان باخبر نبود. به همین ترتیب هنگامی که انفجار نیرومندی در مقابل پایگاه هوایی بگرام رخ داد، دیک چینی صدای خفیفی از آن را شنید و بسیاری از همراهان وی همان را هم نشنیدند.

لحظاتی پس از این انفجار بود که کرزی و دیک چینی برای دوساعت و در پشت درهای بسته باهم سخن گفتند و طبق معمول اعلام شد که مسأله امنیت و دوام تعهد امریکادر مبارزه علیه تروریزم موضوع اصلی این مذاکرات رامی‌ساخت. باعطف توجه به وضعیت بحرانی و نا امنی موجود در هر دو کشور افغانستان و پاکستان این سوال نا بجا نیست که چه فوریتی و اولویتی در این مسافرت وجود داشت؟ آنچه این سوال را جدی تر ساخت، مسافرت اعلام نشده وزیر خارجه انگلستان به پاکستان و بعد افغانستان به تعقیب مسافرت دیک چینی بود. گرچه ممکن است سفر وزیر خارجه انگلستان به دنبال شکر رنجی‌هایی که در این اواخر میان کرزی و دولت انگلستان بوجود آمده بود، کوشش برای ترمیم فاصله‌ها و پاسخی به سفر چند روز قبل کرزی به انگلستان باشد. تا آنجا که به سفر چینی به پاکستان بر می‌گردد، بدنبال هشدار غیر مستقیم برخی از مقامات آمریکا مبنی بر کاهش کمک‌ها در صورت عدم کوشش‌های جدی پاکستان در مبارزه علیه تروریزم، دلجویی از پرویز مشرف و توجیه دیپلماتیک آن اظهارات، می‌تواند این سفر را توجیه نماید.

گفته می شود که سفر آقای چنی به افغانستان به عنوان دنباله طبیعی این سف، هیچ فوق العادگی ندارد و در نهایت استفاده از فرصت بدست آمده برای یک دیدار عادی و اعلام تداوم همکاری است. تفسیر دیگر اینست که این دیدار و اعلام حمایت و دوام تعهدات قبلی، پس از گرد همایی احزاب جهادی و شعار های ضد امریکایی و در جانب دیگر اخطار گلبدین حکمتیار دایر بر خروج قریب الوقوع امریکا از افغانستان این مسافرت کاملاً ضروری بود.

بر اساس این تفسیر سفر چنی هم پاسخی به گلبدین است و هم هشدار به سایر مخالفین دولت و هم تشجیع کرزی که از جوانب گوناگون تحت فشار قرار دارد و در چاراه بی تصمیمی و مانده است. البته تا آنجا که به اکثریت مردم عادی افغانستان مربوط است اگر انفجار بگرام نمی بود، توجه ویژه ای به این مسافرت نداشتند زیرا مسافرتها و دیدن و باز دیدها و همگام با آن وعده های بی نتیجه و تحقق نیافته مانع از آن شده است که به این وعده ها دل خوش کنند. همین چند ماه قبل بود که یکی از مقامات عالی رتبه خارجی با جدیت تمام از تغییرات دروضع امنیتی طی سه ماه و سپس شش ماه آینده خبر داد. موعد مقرر به سر آمد و تنها نتیجه آن ها تسلیم دهی موسی قلعه و بدتر شدن وضع امنیتی در مناطق جنوب بود. تا این که اعلام شد سال آینده، جنگها و نا امنی های گسترده ایرا باید انتظار کشید. در این میان دیدگاه دیگری نیز وجود دارد و آن این که اوجگیری تنشها میان ایران و امریکا و پیشبینی محافل خبری دایر بر احتمال اقدامات نظامی علیه ایران نیز می تواند علتی برای این مسافرت های متعاقب هم باشد زیرا در صورت وقوع هر حادثه ای از آن گونه، افغانستان از آثار و نتایج آن متأثر خواهد شد و در این رابطه ناگزیر از آمادگی خواهد و چه بسا که نتواند آنگونه که رسماً اعلام کرده بود بی طرف بماند. یکی از خبر گزارها پیشبینی نمود که از وقوع جنگ با ایران چند هفته بیشتر باقی نمانده است. وقتی جنگ با عراق آغاز شد امریکاییها بارها اعلام کردند که مصروفیت آنان در عراق تأثیری بر کوششهای آنان در افغانستان نخواهد داشت اما دیدیم که غیر از این شد و جنگ در عراق چه از لحاظ نظامی و چه از لحاظ سیاسی نتوانست بی تأثیر بماند.

البته این احتمال را که این مسافرتها در ادامه جنگهای تبلیغاتی، صرفاً مانوری برای ترساندن و واداشتن ایران برای عقب نشینی در نزاع هستوی باشد نیز می توان افزود، زیرا در هر صورتی ایران، ناگزیر است روی موضعگیری دولت افغانستان در این منازعه و تأثیر آن حساب نماید. جدا از همه این مسایل سفر دیک چنی به پاکستان و سپس افغانستان، یکبار دیگر ادامه ابهام و دوگانگی سیاست امریکا در قبال پاکستان و به تبعیت از آن در مقابله با ترو ریزم را نمایش داد. سیاست امریکا در مبارزه علیه تروریزم، مافیای مواد مخدر، چگونگی حمایت از دولت کرزی و سر انجام دموکراسی در افغانستان همیشه حامل این ابهام بوده است و همین ابهام بازتاب خودش را در کلیه موضعگیریهایی سیاسی دولت افغانستان بر جا گذاشته و چند گونه و دو پهلو بر خورد کردن و روزمره گی را به یک سنت ماندگار بدل کرده است. در نتیجه وضعیتی بوجود آمده است که هیچکس نتواند با اطمینان از فردا چه خواهد شد سخن بگوید.

پاکستان به منظور توسعه نفوذ اسلام آباد در مناطق جنوب غربی افغانستان و تقویت شورش در افغانستان از طریق یک فرمانده ارشد، با طالبان معاهده ای را به امضا رسانیده است.

نشریه آسیا تایمز به اساس تماس هایکه با افراد طالبان و القاعده داشته است، می نویسد که ملا دادالله نیرومند ترین مرد برای پاکستان است که بعد از انجام فعالیت در زابل، ارزگان، کندهار و هلمند دوباره به ایالت بلوچستان پاکستان جاگزین میشود. طالبان با استفاده از خاک پاکستان و حمایت اسلام آباد میتوانند با فکر آرام افراد، اسلحه و امکالات شانرا به مناطق جنوب غربی افغانستان منتقل سازند. این نشریه اضافه میکند که معامله با ملا دادالله می تواند منافع پاکستان را با ایجاد جای پا در افغانستان تامین نماید.

هدف نهایی پاکستان اینست تا یک حکومت دست نشانده، مطیع و حامی منافع خود در افغانستان داشته باشد. از همین رو، فکر میکند که ملا دادالله جنگ سالاریست که در رسیدن به این هدف، پاکستان را یاری خواهد رساند. طالبان درک میکنند که برای رسیدن به هدف به حمایت و کمک یک سازمان دولتی نیاز دارند و پاکستان این کمک و حمایت دولتی را در اختیار آنها قرار داده است. آسیا تایمز می نویسد، این همه در حالی صورت میگیرد که امریکا پاکستان را برای تلاش بیشتر بخاطر جلوگیری از حملات احتمالی بهاری امسال، تحت فشار فزاینده قرار داده است. دیک چینی معاون رئیس جمهور امریکا روز دوشنبه طی یک سفر ناگهانی وارد پاکستان گردید، تا در زمینه با جنرال مشرف صحبت نماید. کاخ سفید از صحبت در مورد جزئیات ملاقات چینی با مشرف خود داری کرد، اما گزارشات مبنی بر هشدار جدی امریکا به پاکستان را رد نکرد. فرماندهان طالبان که حملات بهاری امسال را طرح ریزی میکنند، پذیرفته اند که آنها منحصیث یک حرکت مستقل توان جنگ دوامدار را علیه دولت ندارند، بناءً آنها در صدد جلب حمایت منابع دولتی شدند و در نتیجه دوباره به حامی پیشین یعنی پاکستان رو آوردند. بعد از آغاز مبارزه علیه تروریزم در پی حملات ۱۱ سپتمبر بر امریکا، واشنگتن همواره پاکستان را مجبور ساخته است تا از طالبان فاصله بگیرد. طالبان بخاطر پناه دادن به اسامه بن لادن منحصیث دشمن درجه یک امریکا شناخته شد به نوشته ایشیا تایمز، اسلام آباد با استفاده از فرصت، ملا دادالله را انتخاب کرد برای پاکستان این بهترین فرصت بود تا از این طریق تماس خود با طالبان را دوباره تامین نماید و حملات بهاری آنها را قوت ببخشد، بنابراین، این موضوع در میان طراحان ستراتیژیک در راولپندی فضای گرمی را به وجود آورد، تصمیم گرفته شد که از طالبان باید طوری حمایت صورت

گیرد که نیروهای ناتو در افغانستان مجبور به مذاکره با طالبان شوند و به این ترتیب چه کسی بهتر از پاکستان میتواند نقش میانجی را بازی کرده و متحدین غربی خود را به اطاعت و ابدارند؟

در واقع پاکستان بعد از لشکرکشی شوروی در سال های ۱۹۸۰ در افغانستان سرمایه گذاری گزافی کرده است، ولی مفاد کمی بدست آورده است، نه گلبدين و نه ملا عمر نتوانستند اهداف پاکستان را بطور کامل تحقق بخشند. ملا داد الله با پیروزی هایش علیه اتحاد شمال با راندن آنها تا نقاط اخیر افغانستان توانست خود را نورچشم پاکستان بسازد او نماینده خاص ملا عمر در دو منطقه وزیرستان قبل از حملات بهاری سال گذشته بود ملا داد الله نقش میانجی در امضای معاهده میان اردوی پاکستان و طالبان پاکستانی را ایفا کرد. معاهده صلحی که ملا داد الله میانجی آن شده بود، زمینه را برای بیرون شدن اردوی پاکستان از مناطق نا ارام خود مختار مساعد ساخت هر گاهی که از آتش بس تخلف صورت میگرفت ملا داد الله انرا حل میکرد. تشریه همچنان می افزاید: این هدف نهایی پاکستان است تا نفوذ خود را در کابل یکباردیگر افزایش دهد و اسلام آباد معتقد است که مهارت های ملا داد الله او را قادر خواهد ساخت تا با جنگ سالارانی که به منافع پاکستان می اندیشند در مورد تقسیم قدرت مذاکره نماید.

تنش در روابط پاکستان و افغانستان به یک روند تبدیل شده است. اخیراً سخنان " علی احمد خان اورکزی " والی ایالت سرحد پاکستان در خصوص تبدیل شدن گروه طالبان به یک جنبش آزادیخواه، واکنش تند مقامات افغانی را برانگیخته است. وی ادعا کرده است که گروه طالبان برای آزادی افغانستان می جنگد و سرخوردگی قوم پشتون از عوامل تقویت طالبان است. به دنبال حمایت والی سرحد پاکستان از گروه طالبان، مجلس نمایندگان افغانستان با محکوم کردن موضع گیری اورکزی، خواستار توضیح دولت پاکستان در این زمینه شد. مجلس افغانستان با صدور بیانیه ای اعلام کرد، پاکستان با وجود فشارهای بین المللی همچنان به سیاست های مداخله جویانه خود در افغانستان ادامه می دهد. وزارت خارجه افغانستان نیز در بیانیه ای اظهارات والی سرحد پاکستان را دخالت آشکار در امور داخلی افغانستان دانست. وزارت خارجه افغانستان این اظهارات اورکزی را که پشتون ها از گروه طالبان حمایت می کنند را خلاف واقعیت، غیر مسئولانه و تحریک آمیز خواند. وزارت خارجه افغانستان با اشاره به تلاش تاریخی پاکستان برای جلوگیری از ظهور افغانستان مستقل و آزاد تاکید کرد که پاکستان همواره با پشتون ها بد فتاری کرده است. نماینده ویژه سازمان ملل در افغانستان که در کابل به سر می برد، خواستار توضیح دولت پاکستان در مورد حمایت از گروه طالبان شد. تام کوئینگز که در جمع خبرنگاران سخن می گفت، درباره طالبانی شدن کشورهای منطقه بویژه پاکستان هشدار داد. وی خاطر نشان کرد که پاکستان باید از عملکرد گروه طالبان در افغانستان درس بگیرد و دست از حمایت از طالبان بردارد. به اعتقاد کارشناسان، سیاست اسلام آباد در افغانستان مبتنی بر نفوذ در ساختارهای حکومتی و مراکز تصمیم گیری این کشور است و به رسمیت شناختن طالبان در زمان حکومت بر افغانستان هم در این راستا، قابل ارزیابی است. در سال های اخیر همواره دولت پاکستان در معرض اتهام حمایت از گروه طالبان بوده است. مقامات افغانی و آمریکایی بر این باورند که گروه طالبان و حنی هسته هایی از القاعده در داخل پاکستان آموزش می بینند و تجهیز می شوند. اما دولت پاکستان با رد هر گونه حمایت اسلام آباد از گروه طالبان، بر مبارزه با گروههای تروریستی از جمله گروه طالبان تاکید دارد. به اعتقاد ناظران سیاسی، نگاه ابزاری دولت مشرف به گروه طالبان برای گسترش نفوذ در افغانستان باعث تشدید بی ثباتی در منطقه خواهد شد. اظهارات اخیر والی ایالت سرحد نشان دهنده دیدگاه مقامات پاکستانی درباره گروه طالبان است. به نظر می رسد که توصیف فعالیت های خشن و ضد انسانی گروه طالبان به جنبش آزادی خواه از سوی مقام ارشد ایالت سرحد بسیار غیر واقع بینانه است. در این جا این پرسش مطرح می شود، در شرایطی که گروه طالبان نوعی دیکتاتوری و خفقان سیاسی را دنبال می کند، چگونه می تواند یک جنبش آزادی خواه خوانده شود؟! حافظه تاریخی ملت افغانستان آکنده از جنایات طالبان است و بنابراین نمی توان تلاش مردم مظلوم افغانستان برای رهایی از اشغالگری را در کنار تفکرات گروه طالبان قرار داد.

ازجانب دیگر دوشادوش چنی، وزیر خارجه انگلیس نیز شتابان پای جایی پای معاون ریس جمهور آمریکا گذاشت. مارگارت بکت وزیر خارجه انگلیس بی درنگ از طرح جنجالی پاکستان برای حصار کشی در مرزهای خود با افغانستان حمایت کرد. وی که پیش از سفر به کابل، به پاکستان سفر کرده بود در نشستی با دیپلماتها در اسلام آباد، ضمن قدردانی از تلاشهای پاکستان در مبارزه با بقایای طالبان و القاعده، تقویت نظارت و کنترل بر تحرکات طالبان را در سراسر مرزهای پاکستان و افغانستان، بر عهده همه شرکای ائتلاف مبارزه با طالبان دانست و حصار کشی در این مرزها را، موجب بهبود وضع امنیتی آن اعلام کرد. پرویز مشرف رئیس جمهوری پاکستان اعلام کرده است که دولت اسلام آباد به منظور تحکیم امنیت در مرزهای مشترک این کشور و افغانستان و جلوگیری از تردد عوامل طالبان و القاعده، بخشهایی از آن را حصار کشی می کند. این اقدام با مخالفت دولت افغانستان و جناحهای سیاسی این کشور روبرو شده است. آنها حصار کشی در مرز مشترک را در راستای تلاش دولت اسلام آباد برای رسمیت بخشیدن به خط دیورند به عنوان مرز بین المللی افغانستان و پاکستان تلقی می کنند. در زمان حضور استعمار انگلیس در شبه قاره هند و افغانستان، خط دیورند به عنوان مرز افغانستان و پاکستان تعیین شد و پشتونهای دو سوی خط را در افغانستان و پاکستان از یکدیگر جدا کرد. با گذشت یک قرن، احزاب و گروههای سیاسی در افغانستان خواستار

بازنگری در مساله خط مرزی دیورند هستند. هر چند دولت افغانستان به صراحت این موضوع را مطرح نمی کند اما مخالفت آن با هرگونه حصار کشی نشان می دهد که دولت کابل نیز خواهان بررسی مجدد خطوط مرزی افغانستان با پاکستان است.

در این شرایط ، حمایت وزیر خارجه انگلیس از حصار کشی در امتداد خط دیورند، از یکسو صحنه گذاشتن بر این خط به عنوان مرز بین المللی پاکستان و افغانستان است و از سوی دیگر به نوعی حمایت از اقدامات دولت انگلیس در زمان سلطه استعماری در منطقه است. از اینرو سفر وزیر امور خارجه انگلیس به پاکستان و افغانستان نشان می دهد که دولت لندن همچنان به دنبال منافع خود در منطقه است و تصمیم نخست وزیر انگلیس برای اعزام ۴۰۰ نیروی نظامی به افغانستان این موضوع را تایید می کند. با این حال ، حمایت وزیر خارجه انگلیس از حصار کشی در مرز مشترک پاکستان و افغانستان همزمان با سفر به کابل ، میتواند واکنش منفی مقامهای دولت افغانستان را برانگیزد.

اما به نظر می رسد بکت با اعلام این دیدگاه خود کوشیده است مقامات کابل را از موضع دولت لندن در خصوص اقدام پاکستان در حصار کشی آگاه کند. این در حالی است که از دیدگاه کارشناسان و محافل سیاسی افغانستان ، دولتهای استعمارگر از جمله انگلیس تنها به منافع خود می اندیشند و هر گونه سازو کاری که به تامین این منافع نامشروع کمک کند از دیدگاه آنها قابل قبول است و از آن حمایت می کنند.

از طرف دیگر محمود خان اڅکزی رهبر اتحاد اقوام محکوم و حزب ملی عوامی پشتونخواه پاکستان گفته است که هیچگاه به پاکستان اجازه نخواهند داد تا در خط دیورند، دست به نصب سیم خاردار و یا فرش ماین بزند. به گفته موصوف ، حاکمان پاکستان می خواهند تا مردم را که از قبل جدا شده اند، بیشتر جدا سازند و همان هدف نارواء را که از سال ها بدینسو بر آن کار میکند، تطبیق نمایند.

پاکستان در این اواخر ، اعلام نموده است که به هدف جلوگیری از تخریبکاران و تروریستان به افغانستان می خواهد تا در سرحد مشترک با این کشور ، سیم خاردار نصب کند و یا هم ماین فرش نماید .

اما اقوام ، بزرگان و تحلیلگران سیاسی مقیم هر دو طرف سرحد ، چندین بار این پیشنهاد پاکستان را رد نموده و گفته اند که سیم خاردار و ماین ها از رفت و آمد تروریستان جلوگیری کرده نمی تواند، بلکه مردم هر دو طرف سرحد را با هم جدا می نماید. به هدف محکوم نمودن این پیشنهاد، پاکستان حزب ملی عوامی پشتونخواه کشور مذکور نیز یک نشست در شهرک پنین کوپته دایر گردید که هزاران تن در آن اشتراک نموده بودند. در نشست مذکور بر علاوه محمود خان اڅکزی ، تعداد بزرگان دیگر این حزب چون رضا محمد رضا، عثمان خان کاکر، سردار مصطفی ترین، مولوی وزیر اخوند، مولوی حیات خان ، نصر الله زبیری و عیسی رویشان نیز سخنرانی نمودند . محمود خان اڅکزی طی سخنرانی اش در جلسه مذکور گفت که پاکستان می خواهد بین یک فامیل و قریه، ماین جابجا کند و سیم خاردار نصب نماید تا برادر از برادر و خواهر از خواهر جدا شوند.

به گفته موصوف ، در هر دو طرف خط دیورند، یک مردم و یک قوم زنده گی می کنند ، خوشحالی ، غم و هر چیز آنها شریک است و به هیچ کسی اجازه نخواهند داد تا مردم را که از قبل جدا شده اند، بار دیگر جدا نمایند. اڅکزی در حالی که این عمل حکومت پاکستانی را شدیداً محکوم می نمود ، افزود : ما در مقابل توطئه ها و دسیسه های که به ضد پشتون ها است شدیداً ایستاده هستیم و به هیچ کسی اجازه نمی دهیم تا هدف نادرست شان را بر ما عملی نمایند. وی همچنان به مداخله خارجی در افغانستان اشاره نموده گفت که حاکمان کشور وی، از سی سال بدینسو به مداخله شان در امور افغانستان آزاد ادامه می دهند و این کار نتایج بسیار خطرناکی به آنها خواهد داشت . اڅکزی گفت که اگر پاکستان از مداخله در امور دیگران دست نگیرد، طرف مقابل نیز حق انجام چنین کاری را دارد. بزرگان دیگر حزب یاد شده نیز نصب سیم خاردار و فرش نمودن ماین را طی سخنرانی شان محکوم نمودند و گفتند که به همکاری مردم مقیم در آنطرف خط، شدیداً در مقابل دسیسه مذکور ایستاده خواهند شد . موصوف گفت که این وجیهه حزب و تمام پشتون ها است تا از هدف طرح شده توسط حکومت پاکستان جلوگیری نموده و نگذارند تا پشتون ها بار دیگر ، از هم جدا شوند. استفاده از منابع خبری.

پایان